

Brüssel, 30.11.2016
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

LISA

järgmise dokumendi juurde:

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega muudetakse direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust**

{ SWD(2016) 399 final }

{ SWD(2016) 401 final }

{ SWD(2016) 402 final }

{ SWD(2016) 403 final }

{ SWD(2016) 404 final }

{ SWD(2016) 405 final }

{ SWD(2016) 406 final }

LISA

1. Direktiivi 2012/27/EL IV ja V lisa muudetakse järgmiselt:

- a) IV lisa asendatakse joonealune märkus 3 järgmisega: „(3) Kohaldatakse juhul, kui energiasääst arvutatakse primaarenergia põhjal, kasutades energia lõpptarbimisel põhinevat alt-üles-lähenemisviisi. Elektrienergiasäästu [kWh] arvutamisel võib liikmesriik kasutada vaikeväärtust 2,0. Liikmesriik võib kasutada ka teistsuguseid väärtuseid, kui see on põhjendatud.“;
- b) V lisa asendatakse järgmisega:

„V lisa

Energiatõhususkohustuste süsteemide või artikli 7 lõigete 1 ja 2, artiklite 7a ja 7b ning artikli 20 lõike 6 kohaselt võetavate muude poliitikameetmete mõju arvutamise ühismeetodid ja -põhimõtted

1. Meetodid, mille järgi arvutatakse muu kui maksustamismeetmetest tulenev energiasääst artikli 7 lõigete 1 ja 2, artiklite 7a ja 7b ning artikli 20 lõike 6 kohaldamiseks.

Kohustatud, osalevad või volitatud isikud või avaliku sektori rakendusasutused võivad kasutada üht või mitut järgmistest energiasäästu arvutamise meetoditest:

- a) eeldatav sääst, võttes aluseks varasemaid energiatõhususe parandamise alaseid sõltumatult jälgitud tulemusi samalaadsetes käitistes. Üldine lähenemisviis on eelhindamine;
 - b) mõõdetud sääst, mille puhul meetme või meetmepaketi kasutuselevõtul saavutatav sääst määratakse tegeliku energiakasutuse registreerimise teel, võttes vajalikul määral arvesse selliseid tarbimist mõjutada võivaid tegureid nagu täiendavus, kasutatavus, tootmistase ja ilm. Üldine lähenemisviis on järelhindamine;
 - c) suhteline sääst, mille puhul kasutatakse hinnangulisi tehnilisi andmeid. Sellist käsitlust võib kasutada ainult sel juhul, kui usaldusväärsete mõõtmisandmete saamine konkreetse käitise puhul on keeruline või ebaproportsionaalselt kallis, näiteks kui kompressor või elektrimootor asendatakse sellisega, millel on teistsugune energiatarbimine [kWh] kui sellel, mille säästu on sõltumatult mõõtnud või hinnanud riiklikult kehtestatud meetodite ja võrdlusaluste alusel kvalifitseeritud või akrediteeritud eksperdid, kes on kohustatud, osalevatest või volitatud isikutest sõltumatud;
 - d) küsitluste alusel määratud sääst, mille puhul määratakse kindlaks tarbijate reaktsioon nõustamisele, teavituskampaaniatele, märgistamis- ja sertifitseerimissüsteemidele või arukate arvestite kasutuselevõtule. Seda lähenemisviisi võib kasutada ainult tarbijakäitumise muutumisest tuleneva säästu puhul. Seda ei tohi kasutada füüsiliste meetmete paigaldamisest tuleneva säästu korral.
2. Energiatõhususmeetmest saadava energiasäästu kindlaksmääramisel artikli 7 lõigete 1 ja 2, artiklite 7a ja 7b ning artikli 20 lõike 6 kohaldamiseks järgitakse järgmisi põhimõtteid:

- a) näidatakse, et selline sääst on saadud lisaks säästule, mida oleks saadud igal juhul ilma kohustatud, osalevate või volitatud isikute tegevuseta ja/või rakendusasutuste tööta. Et teha kindlaks, milline sääst on täiendav sääst, kehtestavad liikmesriigid võrdlusaluse, mis kirjeldab, kuidas energiatarbimine muutuks, kui vaadeldavat poliitikameedet ei võetaks. Võrdlusaluses peab võtma arvesse vähemalt järgmisi tegureid: energiatarbimise suundumused, tarbijate käitumise muutumine, tehnika areng ja muudest riigi ja ELi tasandil võetud meetmetest tulenevad muutused;
- b) sääst, mis tuleneb liidu kohustuslike õigusaktide rakendamisest, loetakse säästuks, mis oleks saadud igal juhul ilma kohustatud, osalevate või volitatud isikute tegevuseta ja/või rakendusasutuste tööta, ja seega ei saa seda esitada artikli 7 lõike 1 alusel, välja arvatud olemasolevate hoonete renoveerimisega saavutatud sääst, tingimusel et on järgitud punkti h alapunktis 3 osutatud olulisuse kriteeriumi;
- c) arvesse võib võtta ainult sellist säästu, mis ületab järgmised tasemed:
 - i) liidu heitenormid uute sõiduautode ja uute väikeste tarbesõidukite kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 443/2009¹ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 510/2011² rakendamisel;
 - ii) liidu nõuded, mis on seotud teatavate energiamõjuga toodete turult eemaldamisega pärast direktiivi 2009/125/EÜ rakendusmeetmete rakendamist;
- d) lubatud on meetmed, mille eesmärk on edendada suurema energiatarbimise tooteid, seadmeid, hooned ja ehitusdetalle, protsesse või turgusid;
- e) tõhusamate toodete ja sõidukite kasutuselevõttu kiirendavate meetmete puhul võib esitada säästu täies ulatuses, kui tõendatakse, et toode võetakse kasutusele enne selle eeldatava keskmise kasutusea möödumist või enne tavapärasest väljavahetamisega ning sääst teatatakse selle aja kohta, mis eelneb väljavahetatavate toodete eeldatava keskmise kasutusea või väljavahetamisaja möödumisele;
- f) energiatarbimise meetmete rakendamist edendades tagavad liikmesriigid, et järgitakse toodetele, teenustele ja meetmete võtmisele kehtestatud kvaliteedistandardeid ning standardite puudumise korral võetakse need kasutusele;
- g) piirkondadevaheliste kliimaerinevuste arvessevõtmiseks võivad liikmesriigid otsustada kohandada säästu standardväärtusele või otsustada esitada eri energiasäästude piirkondadevaheliste temperatuurierinevuste tõttu;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames (ELT L 140, 5.6.2009, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 510/2011, millega kehtestatakse uute väikeste tarbesõidukite heitenormid, lähtudes väikesõidukite CO₂-heite vähendamist käsitlevast liidu terviklikust lähenemisviisist (ELT L 145, 31.5.2011, lk 1).

- h) energiasäästu arvutamisel võetakse arvesse meetmete kestust. Selleks liidetakse kokku kõik üksikmeetmete energiasäästud, mis saavutatakse üksikmeetme rakenduskuupäeva ja vastavalt kas 2020. aasta 31. detsembri või 2030. aasta 31. detsembri vahel. Liikmesriigid võivad kasutada ka muud meetodit, mille tulemusena saadakse hinnanguliselt vähemalt sama suur kogusääst. Muude meetodite kasutamisel peavad liikmesriigid tagama, et selliste meetoditega arvatud energiasäästu kogusumma ei ületaks energiasäästu, mis saadakse, kui liita kokku kõikide üksikmeetmete energiasäästud, mis saavutatakse ajavahemikul meetme rakenduskuupäevast vastavalt kas 2020. aasta või 2030. aasta 31. detsembrini. Liikmesriigid kirjeldavad üksikasjalikult energialiidu juhtimise algatuse kohases esimeses ühendatud riiklikus energiatõhususe tegevuskavas, milliseid muid meetodeid nad on kasutanud ja mida on võetud ette, et tagada kõnealuse siduva arvutusnõude täitmine.
3. Liikmesriigid tagavad, et järgitakse artikli 7b ja artikli 20 lõike 6 kohaselt võetavate poliitikameetmete järgmisi nõudeid:
- a) poliitikameetmed ja üksikmeetmed peavad lõppkasutuses andma kontrollitava energiasäästu;
 - b) iga osaleva või volitatud isiku või avaliku sektori rakendusasutuse (vastavalt asjaoludele) vastutus peab olema kindlaks määratud;
 - c) energiasääst, mis saavutatakse või mis tuleb saavutada, tuleb teha kindlaks läbipaistval viisil;
 - d) nõutav energiasääst või sääst, mis tuleb saavutada poliitikameetmega, tuleb väljendada lõpp- või primaarenergia tarbimise kaudu, kasutades IV lisas sätestatud ümberarvustegureid;
 - e) osalevate või volitatud isikute või rakendusasutuse saavutatud energiasäästu kohta tuleb koostada aastaaruanne ja see tuleb avalikustada, nagu ka andmed aasta energiasäästu suundumuste kohta;
 - f) tulemusi tuleb jälgida ja kui edusammud ei ole rahuldavad, tuleb võtta asjakohaseid meetmeid;
 - g) ühest üksiktoimingust tulenevat säästu võib enda arvele taotleda ainult üks isik;
 - h) tuleb näidata, et väidetav sääst on saavutatud tänu osaleva või volitatud isiku või avaliku sektori rakendusasutuse tegevusele.

Artikli 7 lõike 2 punkti e kohaste poliitikameetmetega saavutatud säästu arvutamiseks võivad liikmesriigid kasutada direktiivis 2010/31/EL sätestatud arvutusmeetodit, kui see on kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 7 ja käesoleva lisa nõuetega.

4. Artikli 7b kohaste maksustamisalaste poliitikameetmete abil saadud energiasäästu määramisel kohaldatakse järgmisi põhimõtteid:
- a) arvesse võetakse ainult sellistest maksustamismeetmetest saadud energiasäästu, mille korral ületatakse madalaimat kütuste suhtes

kohaldatavat maksustamismäära, mis on sätestatud nõukogu direktiivis 2003/96/EÜ³ või nõukogu direktiivis 2006/112/EÜ⁴;

- b) (energia) maksustamismeetmete mõju arvutamisel kasutatavad hinnaelastsused peavad kajastama energianõudluse reageerimist hinna muutumisele ning need tuleb kujundada kõige värskemate ja esindavamate ametlike andmete alusel;
- c) eraldi arvestatakse kaasnevatest maksustamispoliitika vahenditest, sealhulgas maksusoodustustest või fondi sissemaksest, saadud energiasääst.

5. Metoodikast teatamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile kooskõlas energialiidu juhtimist käsitleva kavandatava õigusaktiga üksikasjaliku metoodika energiatõhususkohustuse süsteemide ja alternatiivsete meetmete kasutamiseks ning artiklite 7a ja 7b ning artikli 20 lõike 6 kohaldamiseks. Välja arvatud maksude puhul, peab teade sisaldama järgmisi andmeid:

- a) energiasäästueesmärgi tase või kogu perioodil 1. jaanuarist 2021 kuni 31. detsembrini 2030 eeldatavasti saavutatav sääst;
- b) kohustatud, osalevad või volitatud isikud või avaliku sektori rakendusasutused;
- c) sihtsektorid;
- d) poliitikameetmed ja poliitikameetmega ettenähtud üksikmeetmed, sealhulgas üksikmeetmete rakendamisest eeldatavasti saadav meetmekohane kogusääst;
- e) kohustusperioodi kestus energiatõhususkohustuste süsteemide osas;
- f) poliitikameetmega ette nähtud toimingud;
- g) arvutusmeetod, sealhulgas täiendavuse ja olulisuse määramise viis, ning meetodid ja võrdlusalused, mida kasutatakse hinnangulise eeldatava ja suhtelise säästu määramiseks;
- h) meetmete kasutamise ajad, kuidas neid arvutatakse, millel need põhinevad;
- i) liikmesriigisiseste kliimaerinevuste arvestamiseks valitud lähenemisviis;
- j) järelevalve- ja kontrollisüsteemid artiklite 7a ja 7b kohaselt ning kuidas tagatakse nende sõltumatus kohustatud, osalevatest ja volitatud isikutest;
- k) maksude puhul peab teade sisaldama järgmisi andmeid:
 - i) sihtsektorid ja maksumaksjate segment;
 - ii) avaliku sektori rakendusasutus;
 - iii) eeldatavalt saavutatav sääst;

³ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, 31.10.2003, lk 51).

⁴ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- iv) maksustamismeetme kehtivusaeg ning
- v) arvutusmeetod, sealhulgas hinnaelastsuste kasutamine ja teave selle kohta, kuidas need on määratud.“;

2. VII lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Tegelikul gaasitarbimisel põhinevate arvete esitamise ja arvetel esitatava teabe miinimumnõuded“;

b) lisatakse VIIa lisa:

„VIIa lisa

Miinimumnõuded kütte, jahutuse ja sooja vee tegelikul tarbimisel põhinevate andmete esitamise kohta arvetel

1. Tegelikul tarbimisel põhinevate arvete esitamine

Et lõppkasutajatel oleks võimalik oma energiatarbimist kohandada, tuleks tegelikul tarbimisel põhinevalt arveldada vähemalt üks kord aastas.

2. Arvete või tarbimisteabe esitamise vähim sagedus

Kui on paigaldatud kas kaugloetavad arvestid või kulujaoturid, tehakse alates [Please insert here ...the entry into force] tegelikul tarbimisel põhinev arve või tarbimisandmed kättesaadavaks vähemalt üks kord kvartalis nõudmise korral või kui lõpptarbija on valinud elektroonilise arve, muudel juhtudel aga kaks korda aastas.

Kui on paigaldatud kas kaugloetavad arvestid või kulujaoturid, tehakse alates 1. jaanuarist 2022 tarbimisandmed või arved kättesaadavaks vähemalt üks kord kuus. Küte ja jahutus võidakse sellest nõudest vabastada hooajavälisel ajal.

3. Tegelikul tarbimisel põhinevatel arvetel esitatav vähim teave

Liikmesriigid tagavad, et lõppkasutajatele tehakse arvel või koos sellega selgelt ja arusaadavalt kättesaadavaks järgmine teave:

- a) kehtivad hinnad ja tegelik energiatarbimine;
- b) andmed kasutatud kütusesegu kohta, sealhulgas lõpptarbijale, kellele tarnitakse kaugkütet või -jahutust;
- c) lõpptarbija jooksva energiatarbimise võrdlus eelmise aasta sama perioodi tarbimisega, eelistatavalt graafiliselt, kliimale vastava korrigeerimisega kütte ja jahutuse osas;
- d) tarbijaorganisatsioonide, energiaagentuuride või samalaadsete asutuste kontaktandmed, sh veebiaadressid, kust on võimalik saada teavet kasutatavate energiatõhususe suurendamise meetmete, lõppkasutajate võrreldavate profiilide ja energiat tarbivate seadmete tegelike tehniliste näitajate kohta.

Lisaks tagavad liikmesriigid, et lõpptarbijale tehakse arvel, koos sellega või arvel viidatud kohas selgelt ja arusaadavalt kättesaadavaks võrdlus samasse kategooriasse kuuluva keskmise norm- või võrdluslõppkasutajaga.“